

Svědectví: 9. Proč jsem kvůli získání práce odmítl podepsat vyznání víry

Zajímavý náhled do života Jižní baptistické konvence, jak v praxi probíhá vynucované podepisování prohlášení zaměstnanců o vyznání víry.

Připomínáme, že baptisté historicky žádné závazné vyznání víry nemají, natož aby nějaké vynucovali podepsat na zaměstnancích svých orgánů, škol a na sborech. V SBC závazné vyznání víry a jeho vynucování zavedli fundamentalisté, kteří ovládli Jižní baptistickou konvenci v roce 1970.

Svědectví

Proč jsem kvůli získání práce odmítl podepsat vyznání víry

Moje druhé univerzitní místo v rozmezí dvou let bylo v ohrožení. V době, kdy se ve světě schylovalo k ekonomické recesi, jsem přešel z kazatelského působení na místo křesťanského univerzitního profesora. Následně jsem byl kvůli velkým rozpočtovým škrtům, i kvůli etice, na dvou různých školách v propouštění první na ráně.

Na jedné pracovní pozici - ve velmi progresivně zaměřeném programu - jsem zakoušel, jak byla řada budoucích studentů klamně přijímána na školu. Když jsem vznesl námitku proti zápisu studentů, kteří měli nulovou nebo jen nepatrnou šanci řádně dokončit studium a pracovat v oboru, byl jsem poučen, že ve formuláři se pouze uvádí: „My, níže podepsaní, jsme byli přítomni přijímacímu pohovoru“ - že tam není napsáno, že souhlasím s přijetím těchto studentů. Tedy nelžu.

Zkušený kolega mi poradil, abych se držel zkrátka a počkal na správný okamžik, kdy program bezpečně „uklidíme“. Čekal jsem. Jednoho dne však byla lež uchazeči tak očividná, že jsem se odmítl podepsat, byť jen proto, abych stvrdil svou přítomnost při pohovoru. Bylo to marné. Kvůli velkému

zadlužení, nemožnosti si najít v oboru práci nebo pocitu, že byli mylně získáni pro školu, která zbytečně protahovala jejich studium i výdaje, skončilo několik studentů v mé kanceláři nebo u mě doma s pláčem.

Zkušený kolega mi poradil, abych se držel zkrátka a počkal na správný okamžik, kdy program bezpečně „uklidíme“.

To byl jen začátek traumatizujících a skličujících zkušeností v křesťanském vyšším školství napříč teologickým i politickým spektrem. Jednoho dne, uprostřed dalšího napětí na pracovišti, mi z ničeho nic zazvonil telefon. Před několika lety jsem se na jedné konferenci seznámil s člověkem, který byl nyní pro-rektorem na křesťanské univerzitě s celostátně uznaným studijním programem. Univerzita rozjížděla nový obor a on chtěl, abych ho vedl. Byl jsem polichocen, ale opatrný. Věděl jsem, že můj přítel je konzervativní jako já nejsem a pravděpodobně by byl pro-rektorem pouze na škole, která je konzervativní stejně jako on.

Vyhledal jsem stránky školy na internetu a přečetl si jejich vyznání víry. Stačilo mi pár vět, abych si řekl, v žádném případě. Poslal jsem svému příteli e-mail s poděkováním, ale že s díky ne.

Volal mi, zvědavý, proč jsem tak rychle odmítl. Řekl jsem mu, že jsem navštívil webové stránky univerzity a vysvětlil: „Myslím, že na základě svých dojmů a představ o mě si děláš mylný obrázek. Chci říci, že se pro tuto pozici nehodím.“

„Mluvíš o našem vyznání víry?“

„Ano.“

Zasmál se a řekl: „Ach, Brade. Máme učitele ze všech významných denominací. Nenech se tím vyznáním víry odradit. Prosím, udělej to pro mě. Chci, aby sis promluvil s vedoucí katedry, na které bys pracoval. Ta tě ujistí o naší rozmanitosti.“

„Nenech se tím vyznáním víry odradit.“

Ona? No, možná byli mnohem pokrokovější, než se zdálo z jejich prohlášení o víře.

O několik dní později mi vedoucí katedry zavolala. Řekl jsem jí: „Než začneme, dovolte mi říci, že chápu, že jste v nepříjemné situaci. Když vám váš pro-rector řekne, že se o někoho zajímá, předpokládám, že se cítíte nucena se o mě zajímat.“ Zasmála se a řekla: „Náš vztah takový není. Pokud se mi něco nelíbí, řeknu to. Nevolám vám, protože se o vás zajímá on. Volám vám, protože se o vás zájímám já. Půjdu ještě dál. Váš životopis *přesně* vystihuje to, co hledám.“

„Řekl vám, z čeho jsem nervózní?“, zeptal jsem se.

„Ano.“

„No, jestli můžu, tak si nejdřív vyjasněme, v čem se rozcházíme. V mnoha teologických otázkách jsem nalevo od středu. A na základě vyznání víry univerzity si nemyslím, že se hodím pro tuto pozici.“

„Ach, propána, s tím vyznáním víry si nedělejte starosti. Jsme velmi rozmanitá škola s učiteli z několika denominací. Myslím, že budete překvapen, jak jsou někteří z nich progresivní. Prosím, nenechte se tím vyznáním víry odradit. Pojďme na to. Rozhodnutí o přijetí nakonec učiní děkan

fakulty. Zavolám mu a on vás ubezpečí.“

Můj telefonický rozhovor s děkanem proběhl o několik týdnů později. Mezitím jsem *přišel* během dvou let o druhou práci, poté, co změna státní politiky vedla k osmimilionové ztrátě příjmů.

Moje dcera měla měsíc a půl před nástupem na vysokou školu a já jsem v tu dobu v červnu byl nezaměstnaný vysokoškolský profesor. A protože jsem již nebyl zaměstnán konsorciem soukromých škol, přicházeli jsme o osvobození mé dcery od školného, jedinou výhodu, která kompenzovala naši neschopnost ušetřit peníze. Nyní, téměř bez úspor, jsme stáli před zaplacením školného na vysoké škole.

Telefonický rozhovor s děkanem proběhl, když jsem se účastnil soutěže své dcery na celostátním středoškolském šampionátu v řečnictví (kde skončila v první šedesátce v zemi, tatínkovo sluníčko). Když jsem hovořil s děkanem, obcházel jsem drátěný plot obklopující obrovskou městskou střední školu v Kansas City, v Kansasu, *srdci Ameriky*.

Řekl jsem děkanovi taktéž, že jsem na základě jejich vyznání víry potenciálně špatný kandidát. Reagoval stejně jako druzí dva – že škola je docela různorodá a že tomu prohlášení nikdo nevěnuje pozornost. Ale dodal: „My, kteří zde učíme, si uvědomujeme, že to prohlášení napsali laici (před několika desítkami let). Tito laici postrádali porozumění různým teologickým odstínům. Víme, že to neformulovali dobře. Proto se pod dokument podepisujeme.“

„Tito laici postrádali porozumění různým teologickým odstínům. Víme, že to neformulovali dobře. Proto se pod dokument podepisujeme.“

Byl jsem zděšen. „Počkejte chvíli. Učitelský sbor musí *podepisovat* dokument, kterým stvrzuje vyznání víry?“

Děkan věcně odpověděl: „Ano. Každý rok.“

„*Každý rok!?*“

„Ano. Na zahájení školního roku míváme v kapli bohoslužbu, kde všichni učitelé podepisují před zástupci studentů toto vyznání. Cítíme se povoláni učit na křesťanské škole a uvědomujeme si, že pro naplnění našeho povolání je to právě to, co musíme udělat. Jinak bychom neměli práci a nemohli bychom dělat to, k čemu se cítíme být povoláni.“

Psal jsem výše, že jsem byl zděšen? Že jsem *nezaměstnaný*? A že moje dcera měla za necelé dva měsíce nastoupit na vysokou školu?

Odvětil jsem: „Tak abych si to ujasnil, vyznání víry tvrdí, že Bible je *neomylné* Boží slovo. Ta Bible říká, že nemáme vydávat *křivé svědectví*. Nejsem si jistý, jak si to spojujete dohromady. Co se mě týče, nepodepíšu nic, kde by stálo, že věřím čemusi, čemu nevěřím. Jak chcete pozitivně ovlivňovat mladé životy, když je náš vliv spjatý se lží?“

Když děkan promluvil, jeho tón byl ledový. Odpověděl se zjevným odporem vůči mému úsudku. „Všichni se musíme řídit svým svědomím. A ti z nás, kteří jsme tady, chápou, že to vyznání víry bylo špatně napsáno.“

Zeptal jsem se, zda-li byla vyvinuta nějaká snaha ke změně.

„Ne.“

„No, možná to je právě teď *moje* životní poslání. Správní radě školy můžete říct, že jste kvůli vyznání víry ztratili dobrého kandidáta, a možná to pomůže přinést potřebnou změnu.“

„Navzdory přesvědčení, že se lhát nemá, člověk upadá do hříchu mnoha dalšími způsoby.“

Teď vážně pochybuji, že náš rozhovor dostal sluchu děkana. Jedno však vím: Navzdory vlastnímu přesvědčení, že nesmím lhát, do hříchu upadáme mnoha dalšími způsoby. Byl jsem z rozhovoru otrávený a našťavaný, že jsem nezaměstnaný. Naneštěstí jsem na celostátním středoškolském řečnickém šampionátu, v téhle strašlivé náladě, natrefil na svou dceru.

Když jsem přišel o práci, upínal jsem se k jejímu úspěchu s pocitem vlastní hodnoty. V sobecké snaze ji motivovat jsem jí řekl pár ošklivých a hloupých slov, která ji hluboce ranila. Upřímně řečeno, nemohu to svalovat na špatnou náladu. Byla to má obvyklá netrpělivost jetá na steroidech. Jí a komukoliv jinému, ke komu jsem se choval nevlídně, chci říci, že je mi to velice líto a že se budu pořád snažit své chování zlepšovat.

Vím také toto: Krátce po rozhovoru s děkanem jsem na Facebooku zveřejnil jeho vágní verzi. První telefonát jako reakce přišel od kolegy z jedné křesťanské univerzity. Ptal se, jestli jsem odmítl nabízenou práci kvůli vyznání víry, které nemohu podepsat. Pověděl jsem, že ano. Říkal, že se ptal ženy, co by dělali v podobné situaci. Přišlo mi divné, že se vůbec ptá.

Telefon zazvonil znovu. Byl to přítel z jiného státu a zněl našťavaně. „Mám z tvého příspěvku usuzovat, že jsi se vzdal místa, protože po tobě chtěli, abys podepsal vyznání víry, s kterým nesouhlasíš?“

„Ano.“

Zařval: „BRADE, musíš se postarat o rodinu! Podepiš ten zatracený formulář, jinak tam poletím a nakupu tě!“ Odvětil jsem: „Johndoe, nejlepší způsob, jak se postarat o rodinu, je být bezúhonným člověkem. A i kdyby to dopadlo tak, že skončím u stánku s hamburgery, *to prohlášení, že věřím něčemu, čemu nevěřím, NEPODEPÍŠU!*“

O pár dní později mi zavolali z jedné státní školy a nabídli mi místo lektora. Teď, o nedělích, chodím na bohoslužby podle svého nejlepšího svědomí. A od pondělí do pátku, i při výuce v sobotu, se snažím žít svou víru. Upřímně.

Samozřejmě je mnoho křesťanských pedagogů, kteří dělají totéž na celé řadě škol – včetně těch křesťanských, se kterými jsem já a další měli negativní zkušenosti. Dokonce i ve sborech s tajnými pedofily je mnoho, mnoho upřímných lidí. Avšak jako se více denominací musí očistit od sexuálního zneužívání duchovními, stejně tak musíme brát vážně a chtít zastavit finanční, intelektuální a duchovní obtěžování studentů, které se děje falešnými programy a neupřímným personálem.

“Musíme brát vážně a chtít zastavit finanční, intelektuální a duchovní obtěžování studentů falešnými programy a neupřímným personálem.”

K takové újmě dochází klamavými náborny a vydržováním studentů, a překážkami ze strany

svazujících a nečestně vyžadovaných vyznání víry. Těmi překážkami myslím to, že když si studenti uvědomí naše pokrytectví, často opustí církev nebo úplně svou víru. Raději to svedeme na sekulární kulturu místo toho, abychom se podívali sobě do očí. Pokud si o tom chcete s mladými promluvit, musíte jít mimo sbor, protože už tam nejsou.

Přestože nejsem ve vysoké funkci a nevydělávám o moc víc než před deseti lety, a přestože stres ze ztráty zaměstnání a hledání práce jistě prohloubil mnoho dalších problémů v mém životě, *miluji* to, co dělám, kde to dělám a jak to mohu dělat. Protože si myslím, že naše povolání nakonec nespočívá v *práci* na nějakém *místě*, ale ve způsobu *bytí*.

Takže pokud jde o to připojit ke lžím *svůj* podpis, promiňte, neudělal jsem to, nedělám to a nikdy to neudělám.

[Brad Bull](#)

Brad Bull

baptistický kazatel Brad Bull

Bradley W. Bull M.Div., Ph.D., LMFT je ordinovaným baptistickým kazatelem, licencovaným manželským a rodinným terapeutem a přednáší na škole interdisciplinárních studií na Tennessee Tech University v Cookeville v Tennessee.

Měl pestrý život. V semináři pracoval jako denominační novinář, kazatel mládeže a ošetřovatel v psychiatrické léčebně. Po roční stáži jako nemocniční kaplan v klinické pastorační výchově působil osm let jako spolupracovník kazatele v jednom sboru, zatímco si dělal Ph.D. v oboru Dítě a rodinná studia a získal licenci jako manželský a rodinný terapeut, poté pracoval jako postgraduální výukový asistent pro vysokoškoláky a zároveň sloužil jako kazatel uctívání. Po promoci byl prvním Ph.D., který pracoval jako sezónní pomocník řidiče pro UPS v Knoxville, Tennessee, aby si vydělal dost peněz pro své děti. Poté pracoval jako soukromý terapeut a poté se přestěhoval na akademickou půdu, kde vyučoval psychologii a rodinnou terapii.

Je autorem knihy *Restacking Caps and Loving the Monkeys Who Take Them – Blunders, Conflicts and Redemption in the Early Journey of a Peddler of Soul Mending*. Když *nepracuje*,

obvykle jezdí na kole, sleduje film nebo hraje Scrabble s kýmkoli.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo [facebookovou skupinu Zpravodaj baptistických sborů](#)